

Barcelona, 17 d'abril 1946

Estimat fill:

Es veu que, efectivament, estàs molt abraçat per la feina. En nos dies hem rebut els teus retrats i les entampes per a la 1ª Comunió de Joan, però ni en una ni en altre reuere, una sola malla terra, ni tampoc aquella carta que esperem, no preciunament en espèrata de la meva darrera, n'hi implementen per a no trencar la moneda contundent de la cures-piudència. Valem creure que estàs lle, però es mes gràt elegir-ho en lletres proprie ^{creuen-ho} que per dedicació, per fàcils que siguin.

Els retrats, tant com els originals de les entampes ens venen dur, una alegria per comuna, en missió de la tinença en que vivim. Només ens hi va mancar el caliu ^{nutriciù de la} d'unes ratlles....! Ja ens havíem anticipat Roma la transmissió de les fotos i també dels originals... però, i equivales que nom!... quatre maralles d'acompanyament a cada una, no hi havíem detectat gens. La mare es de les poques vegades que en les fotos hi desvolweix detalls ratis factors, tant pel que fa enrent al físic com a la indumentaria. Pel bon aspecte físic creu positivament que gaudexer bona salut, i en quant a la indumentaria li resulta, sense dubtes, que van ben cuidat i fins admets que viviu reuse proximacions. Ja es molt!... pocs, la malva!, t'extimes tant, ha refet tant per la terra arrenduda i ha sentit tantes coses, conegements a altres persones que, per una o altre causa, es troben fere de la nostra Pàtria, que mai ha pogut viure del tot convencida de que fos real la prosperitat dels díes... Hom, en el seu cas — i en el meu! — es mes

Mulhem de rebre ta postal dende Tarragona. Queden obsequis

22 (dissabte de Pascua) Recom

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca Humanitats

pròpens a donar crèdit a les coses desfavorables,
que a les matis factors. Y es que es ~~que es~~ que no dóna manxa a gaires optimistes. Per això
que no dóna manxa a gaires optimistes. Per això
en tant necessari que li enriquitze resseu interrupcions
quian passen men de quinze dies resseu carta terra, sem-
bla que s'forgetgi com una candela. Una tintera in-
voca la comuni i per la que jo en té la idonea, no
em la gosen a dir, més que n', en qualquer oca-
sió, ho hem fet, en lloc de trobar carrel en comu-
nicacions les nostres penes, les profundim més. Ha
deix que remeté pítiga el temei que la malaltia...

de les dues estanques hem enallat la del
Angel i ja està en vies d'execució. La viurem en
effet, més els millors materials de que puc dis-
poner. Serà un treball tant perfecte com haurà
realitzat-se donats els meus de que disposo.
Cree que quedarem molt lle.

Encara no està determinat el dia de la
ceremonia. així que el repaire te'l comunicare
ell està contentíssim i molt ilusionat. Tindrà
molts i bons presents....

Suposo referides la carta que us vaig
transmetre des de Madrid. amb algun retard,
per que es veu que el franquisme era breus i, al seu
de donar cors a la llettra, em demanaren la
diferència a Promocions.

amb moltes grans de mafiosos coses
nouvelles us allarane a tu i a Pius. el Vuitre

Caldes

Fill meu: No se com deixa lo contenta que estic ale-
tir als dibuix de las estampas doncs era una gran ilusio
meva que portés una cosa del papà en el dia mes felic
de la seva vida. Molt, petons de la vostra mare i
Molhos besos Xavi yo te escrivire Geresa